

SENTÈNCIA 09-97 DE 17 DE JUNY DE 1997

Ponent : M.I. Sr. Josep Lluís VÀZQUEZ SOTELO

ANTECEDENTS DE FET

I. RESULTANT: Que el M. Iltre. Tribunal de Corts dictà Sentència en data 29 d'abril de 1.996, en la Causa de referència, la part dispositiva de la qual diu:

"FALLEM: que hem de condemnar i condemnem Angelina Q.P., com autora responsable d'un delictes major de lesions per imprudència de l'article 197 del Codi Penal, a la pena de multa de CINQUANTA MIL PESSETES (50.000). En concepte de responsabilitat civil, diem que la responsabilitat de l'accident es compartida per meitat entre Angelina Q.P. i Pere T.F.. Deixem pel període d'execució de Sentència previ peritatge mèdic la fixació del perjudici corporal definitiu del Sr. Pere T.F. i la indemnització de la CASS. Condemnem solidariament Angelina Q.P. i la Companyia d'assegurances FIATC a pagar al Sr. Pere T.F. la quantitat de UN MILIÓ DE PESSETES (1.000.000) a títol de provisió de fons a valdre sobre la seva indemnització definitiva i a la CASS la quantitat de DOS MILIONS VUIT-CENTES SETZE MIL VUITANTA-QUATRE PESSETES (2.816.084.- pts) per les despeses ja efectuades".

II. RESULTANT: Que contra aquella Sentència s'interposà recurs de Suplicació pel Lletrat Jesús JIMÉNEZ NAUDI en representació de Pere T.F., en base als motius 3.5 i 3.9 del Decret regulador, consistents el primer en error en l'apreciació de la prova en que hauria incorregut la Sentència i el segon en infracció de normes relatives a la responsabilitat civil. Desenvolupant el primer motiu al·legà que malgrat la Sentència reconeix que la processada al produir l'accident circulava pel carril contrari i per tant prohibit, havent de pitjar la línia continua de separació dels dos carrils, efectuant amb ell una maniobra doblement antireglamentària, aquest fet s'oblida a l'hora d'assenyalar el percentatge d'atribució de la responsabilitat civil que ha de correspondre a la

conductora en relació amb el peató. La conductora no feu cas de les senyals que li feia el Sr. M. que amb la mà intentava indicar-li l'encreuament de la calçada. I si bé la Sentència té en compte aquelles circumstàncies per a establir la responsabilitat penal no les considera per a establir la responsabilitat civil. 2) Desenvolupant el motiu segon el recurrent raona que estant provada la realització de la doble maniobra antireglamentària de la conductora i la seva falta de previsió al efectuar la maniobra sense advertir tampoc les senyals de l'altre conductor que amb la mà feia senyals al peató per que no creués la calçada, el Tribunal no tradueix aquella doble infracció a les conseqüències indemnitzadores, al repartir les conseqüències civils de les respectives culpes en una atribució de la responsabilitat civil en un 50% per a cada u dels infractors. Estima el recurrent que la doble infracció reglamentaria de la conductora processada, la seva manca de previsió, sent ella la creadora del risc en el tràfic, havent ultrapassat la línia continua de divisió entre els dos carrils per a avançar al camió que obstaculitzava la circulació i sense preveure la possibilitat i el perill que un peató pogués creuar per darrere del camió, hauria de conduir a que en la Sentència es distribuïssin les conseqüències indemnitzadores o responsabilitats civils en un 80% a càrrec de la conductora processada i en un 20% a càrrec del peató, argumentació i petició en la que insistí en el moment de la vista del recurs.

III. RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal comparegué en el recurs i s'adherí a la impugnació per entendre que la distribució de responsabilitats civils al 50% no era equitativa a la importància que la actuació de cada copartícep havia tingut en la producció de l'accident, adhesió en la qual insistí també en el tràmit de la Vista, sol·licitant que aquella atribució de responsabilitat s'efectués a proporció del 80% per a la conductora i del 20% per al peató.

IV. RESULTANT: Que la representació de la processada Angelina Q.P. i de la Cia. d'Assegurances FIATC, la primera condemnada i la segona declarada responsable civil en la causa de referència, a través del seu Lletrat Jaume BARTUMEU CASSANY es manifestà de conformitat amb la Sentència sol·licitant la seva confirmació.

FONAMENTS DE DRET

I. CONSIDERANT: Que donat el plantejament de l'únic recurs i de l'adhesió del Mgfc. Ministeri Fiscal, l'únic problema a resoldre és el de la distribució de les responsabilitats civils derivades de l'accident, que la Sentència imputa en un 50% a la conductora condemnada i en altre 50% al peató que creuà per darrere el camió parat que dificultava el trànsit, mentre que el recurrent i el Ministeri Fiscal sostenen que aquella atribució s'ha de realitzar en la proporció del 80% per a la conductora del vehicle i del 20% per al peató, tenint en compte el diferent grau de participació en la producció de l'accident. Amb aquell plantejament s'ha de desestimar el primer motiu del recurs, en el que s'atribueix a la Sentència error provatori, ja que totes les parts s'aquietaren a la Sentència en el que al pronunciament de la condemna penal es refereix i el propi desenvolupament del motiu primer es realitza dirigit a ressaltar la incidència que les concauses que mitjaren en la producció de l'accident haurien de tenir a l'hora de repartir o atribuir la responsabilitat civil derivada.

II. CONSIDERANT: Que, segons expressa la Sentència en el seu primer Resultant de fets provats, la conductora Angelina Q.P. es trobà amb un camió parat, les dades del qual són desconegudes; que havia d'efectuar una marxa enrera en aquell lloc ocupant doncs amb la seva part anterior el seu carril de circulació i que "malgrat la línia longitudinal continua decidí avançar pel costat esquerre, de sentit contrari, atropellant en aquell moment al vianant Pere T.F. que, sortint del costat dret del camió, travessava l'avinguda fora d'un pas de vianants, sofrint a conseqüència de l'accident diferents lesions que tardaren en curar més de 90 dies. Es necessari partir d'aquest relat de fets, i té una incidència molt petita la dada introduïda pel recurrent relativa a la desatenció per part de la conductora a les senyals que amb la mà li feia un altre conductor al peató per que no creués darrere del camió. Segons la indicada descripció dels fets en la producció de l'accident han influït dos factors: a) d'una part la maniobra summament imprudent que realitzà la conductora la qual, al trobar un obstacle a la circulació en el seu sentit de marxa, com era el camió parat, en lloc de detenir-se i esperar a que es despejés el carril pel qual circulava, envaí el carril de circulació en sentit contrari, pel que hagué de rebassar la línia de separació continua, realitzant una de les maniobres de més perill i risc per al tràfic automobilístic, incorrent en varies

infraccions reglamentaries senyalades en el recurs. Aquella maniobra a més de ser antireglamentària i de molt risc, tingué que realitzar-la sense la deguda atenció i prudència i amb una velocitat inadequada, com ho demostra el fet que al trobar-se front al peató, que havia creuat d'imprevist, no pogué detenir el vehicle ni desviar-lo per evitar l'atropellament. Amb aquesta imprudència confluí la del peató que creuà la via per un lloc no autoritzat pels vianants i sense fer atenció a que per darrere del camió podia avançar un altre vehicle. Sent la única qüestió plantejada en el recurs la de la distribució de les conseqüències indemnitzadores, sembla més equitatiu i proporcionat la fórmula de distribució proposada en el recurs i apoiada pel Ministeri Fiscal, d'atribuir la responsabilitat en un 80% a la conductora del vehicle, no solament per les seves maniobres reiteradament antireglamentàries sinó per l'especial risc i perill que suposa la maniobra realitzada per la conductora, que comporta un perill qualitativament superior per a la seguretat del tràfic, pel que procedeix acollir en aquest únic punt el recurs plantejat.

III. CONSIDERANT: Que l'estimació del recurs, en el punt de la distribució de les responsabilitats, condueix a que les costes del mateix es declarin d'ofici.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, així com els Usos i Costums i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DE C I D I M

1.- Estimar parcialment el recurs de Suplicació interposat per la representació Lletrada de Pere T.F., contra la Sentència del M. Iltre. Tribunal de Corts dictada en la Causa de referència en data 26 d'abril de 1.996.

2.- Revoquem la Sentència solament en el punt relatiu a la distribució de responsabilitat civil derivada de l'accident, la qual atribuïm a la conductora del vehicle

Angelina Q.P. en un 80% i al peató recurrent en un 20%.
Confirmant-se el restant de la Sentència recorreguda.

3.- Es declaren d'ofici les costes processals d'aquest recurs.

4.- Manem que la Causa sigui retornada al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.